

Sygn. akt II C 2395/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Krzysztof Świdorski

Protokolant Piotr Wiśniewski

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa I. D.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w G.

o ustalenie

1. Oddała powództwo;
2. Odstępuje od obciążania powódki I. D. kosztami postępowania w sprawie.

Sygn. akt II C 2395/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 06 października 2014r. I. D. wystąpiła przeciwko (...) S.A. z siedzibą w G. z żądaniem anulowania należności w kwocie 4.090,43 zł żądanej przez pozwaną spółkę od powódki. W uzasadnieniu wskazała, iż w dniu 06 lutego 2014r. zawarła z pozwaną spółką umowę o świadczeń usług telekomunikacyjnych w zakresie dostępu do internetu, telefonu oraz telewizji kablowej. Podniosła, iż pierwotnie ustalony termin świadczenia usługi pozostał niedotrzymany z winy pozwanej, a ponadto usługa nie odpowiadała zapewnieniom przedstawiciela usługodawcy. Prędkość Internetu miała być niższa, aniżeli oferowana, a ponadto część programów telewizyjnych nie odbierała pomimo zawarcia ich w ofercie przedstawionej powódce. Ponadto telefon nie posiadał funkcji prezentacji numerów pomimo odmiennych zapewnień w tym zakresie. W oparciu o wskazane uchybienia I. D. podniosła zarzut wprowadzenia w błąd przez przedstawiciela handlowego strony pozwanej w zakresie usług mających być świadczonych na jej rzecz. (pozew k. 2-3)

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Wskazano, iż wszelkie usługi były świadczone na rzecz powódki zgodnie z umową z dnia 06 lutego 2014r., zaś pismo powódki z dnia 28 lutego 2014r. jako złożone po upływie dziesięciodniowego terminu od dnia zawarcia umowy stanowiło rezygnację z usługi, a nie odstąpienie od umowy, wynikiem czego powódka została obciążona obowiązkiem zwrotu przyznanych na jej rzecz ulg, co było zgodne postanowieniami przedmiotowej umowy. Ponadto przedstawiciel spółki zawierający umowę z powódką dostarczył powódce wszystkie dokumenty z załącznikami (w tym cenniki wykaz programów, wzór odstąpienia od umowy) informując o wszelkich aspektach umowy, w tym jej warunkach oraz prawie i terminie odstąpienia od umowy (odpowiedź na pozew k. 38-43)

W toku postępowania, powódka ponownie powołując się na treść art. 88 k.c. podtrzymała żądanie anulowania noty karnej wystawionej przez (...) sp. z o.o. oraz o zaniechanie wszelkiej windykacji. Odpis pisma został odebrany przez pełnomocnika strony pozwanej w dniu 06 lutego 2015r. (pismo k. 84-85, zpo k. 102)

Dnia 18 maja 2015r. strona pozwana wskazała, iż na sumę roszczenia żądanego od powódki składają się kwoty 3.849,66 zł, tytułem zwrotu przyznanych na jej rzecz ulg, kwota 238,46 zł, tytułem należności abonamentowej za miesiąc marzec oraz kwota 2,41 zł, tytułem należności abonamentowej za miesiąc kwiecień. (protokół k. 124)

Na rozprawie w dniu 11 czerwca 2015r. pełnomocnik powódki sprecyzował żądanie pozwu wnosząc o ustalenie nieistnienia obowiązku zapłaty na rzecz pozwanej spółki. (protokół k. 130)

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. D. w dniu 06 lutego 2014r. w lokalu mieszkalnym przy ul. (...) w W. za pośrednictwem przedstawiciela (...) S.A. z siedzibą w G. zawarła na okres 24 miesięcy umowę o świadczenie usług w zakresie dostępu do telewizji w pakiecie (...) oraz telefonu w pakiecie Rozmowy bez limitu. Abonent był uprawniony do odstąpienia od umowy w terminie 10 dni od jej zawarcia. Powódka była zobowiązana pokryć opłatę instalacyjną w zakresie usługi telewizyjnej oraz dostępu do Internetu w kwocie 10,00 zł oraz w tej samej wysokości w zakresie usługi telefonicznej. Ponadto odnośnie pierwszych usług należną była opłata aktywacyjna w kwocie 69,00 zł, zaś w odniesieniu do trzeciej usługi w wysokości 49,00 zł. Zawierając umowę powódka skorzystała z (...). Jednocześnie powódka otrzymała następujące ulgi: z tytułu usług telewizyjnych przez okres dwóch pierwszych miesięcy w wysokości 85,92 zł, zaś przez okres 22 kolejnych miesięcy w wysokości 52,00 zł, w zakresie usług internetowych w wysokości 118,77 zł przez okres dwóch miesięcy oraz 80,00 zł przez kolejne dwadzieścia dwa miesiące, z kolei w zakresie usług telefonicznych w wysokości 34 miesięcy przez cały okres trwania umowy. Tym samym miesięczna opłata przez pierwsze dwa miesiące była równa kwocie 37,21 zł, zaś przez pozostały okres trwania umowy 119,00 zł. Zgodnie z § 3 pkt 4 Promocyjnych Warunków abonament był zobowiązany do zwrotu przyznanych ulg w razie przedterminowego rozwiązania umowy. Termin rozpoczęcia świadczenia usług ustalono na dzień 11 lutego 2014r., jednakże na podstawie aneksu podpisanego przez strony dnia 10 lutego 2014r., termin ten przesunięto na dzień 20 lutego 2014r. Wraz z podpisaniem umowy powódka poświadczyła otrzymanie Regulaminu oraz Regulaminów szczegółowych, Warunków Promocyjnych, Cennika dla Usługi oraz Usług dodatkowych, Wykazu programów gwarantowanych umową oraz wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Każda ze stron miała prawo wypowiedzieć umowę za dwutygodniowym okresem wypowiedzenia (ust. 8). (umowa k.6, ogólne warunki umowy k.6v., aneks k.7, oświadczenia i zgody abonenta k.8, 55, zamówienie usługi k. 9, promocyjne warunki k.10-11, zeznania świadka D. S. k. 105, zeznania świadka P. Ś. k.106, zeznania powódki k.121-124, zeznania świadka B. J. k. 130v., zeznania świadka M. B. k. 130v.-131)

Zamówione usługi zostały zainstalowane w lokalu zajmowanym przez powódkę, tj. przy ul. (...) lok. (...) w dniu 20 lutego 2014r. Jednocześnie w mieszkaniu pozostawiono modem wi-fi wraz z osprzętem oraz dekodery z osprzętem. Świadczona na rzecz powódki usługa dostępu do Internetu obejmowała prędkość przesyłu danych do 60 Mb. Z kolei platynowy pakiet TV obejmował m.in. kanały telewizyjne (...) oraz (...). (protokół przekazania.13, wydruk systemowy k.51, korespondencja e-mail k. 52, oferta programowa k.53-54)

Dekoder telewizyjny został zainstalowany do telewizora głównego. Powódka za pomocą kabla analogowego korzystała także z usług telewizyjnych na drugim telewizorze, który odbierał ok. 20 kanałów. Podczas próby nawiązania połączenia telefonicznego z telefonem powódki przez osobę trzecią na wyświetlaczu telefonu pojawił się zapis „numer prywatny”. (zeznania świadka D. S. k. 105, zeznania świadka M. B. k. 130v.-131)

Za pośrednictwem poczty elektronicznej H. B., córka powódki wskazała, iż odstępuje od umowy z dnia 06 lutego 2014r. W odpowiedzi dnia 26 lutego 2014r. została pouczona o konieczności złożenia pisemnego oświadczenia w tym zakresie. Jednakże 28 lutego 2014r. ponowiła próbę wypowiedzenia za pośrednictwem wiadomości e-mail, wynikiem

czego dnia 02 marca 2014r. ponownie została pouczona o konieczności pisemnego oświadczenia. W dniu 28 lutego 2014r. podjęła próbę złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy w centrum obsługi klienta pozwanej spółki, jednakże została poinformowana o upływie terminu do złożenia tegoż oświadczenia, a także iż w tej chwili może jedynie zrezygnować z kontynuacji umowy. Dnia 05 marca 2014r. powódka przesłała na adres pozwanej spółki sporządzone w dniu 28 lutego 2014r. oświadczenie o odstąpieniu od umowy z dnia 06 lutego 2014r. W jego treści podniosła, iż usługa telewizyjna nie obejmuje części programów, które wedle oferty miały być dostępne, Internet nie osiąga oferowanej prędkości, zaś telefon nie realizował usługi prezentacji numerów. Ponadto podniosła, iż nie otrzymała od przedstawiciela (...) S.A. zarówno cennika, jak też nie została poinformowana o konieczności zwrotu ulgi w przypadku zerwania umowy oraz o możliwości odstąpienia od umowy w terminie 10 dni. Pismo zostało potraktowane jako reklamacja, która została rozpoznana negatywnie. Wskazano, iż w okresie świadczenia usługi nie odnotowano żadnych awarii odnośnie świadczonych na rzecz powódki usług. Jednocześnie podniesiono, iż pismo zostało przesłane po upływie terminu do odstąpienia od umowy, a zatem stanowi ono zerwanie umowy dotychczas łączącej strony ze skutkiem na dzień 30 kwietnia 2014r. Pomimo kwestionowania stanowiska powodowej spółki, (...) S.A. podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. (pismo z dn. 09.06.2014r. k. 16-17, 59-60, pismo z dn. 20.05.2014r. k. 18, 56, pismo k.19, pismo z dn. 19.03.2014r. k. 20-21, 64-65, oświadczenie o odstąpieniu k. 22-23, 62-3, pismo z dn. 28.02.2014r. k. 24, 61, korespondencja e-mail k. 25-31, 87-93 korespondencja e-mail k.66-67, zeznania świadka B. K. k.106, zeznania świadka J. J. k. 106-107, zeznania powódki k. 121-123 zeznania świadka B. J. k. 130v., zeznania świadka M. B. k. 130v.-131)

Z uwagi na zerwanie umowy powódka została zobowiązana do zwrotu przekazanych jej urządzeń abonenckich oraz zapłaty na rzecz usługodawcy kwoty 3.849,66 zł, tytułem zwrotu przyznanych na jej rzecz ulg potwierdzenie rozwiązania umowy k. 12, zeznania świadka J. J. k. 106-107)

I. D. w dniu 28 lutego 2014r. zwróciła na rzecz usługodawcy modem oraz dekodery. (protokół zwrotu k.14, pismo z dn. 28.02.2014r. k. 24)

Po uprzednim wystawieniu noty księgowej nr (...), pismem sporządzonym dnia 03 czerwca 2014r. I. D. została wezwana do zapłaty na rzecz (...) S.A. kwoty 4.090,43 zł do dnia 10 czerwca 2014r., na którą składały się przyznane powódce ulgi za niewykorzystany okres umowy oraz zaległe opłaty abonamentowe za świadczenie usług w marcu i kwietniu. (wezwanie do zapłaty k. 32, nota księgowa k.57, wyjaśnienia pełnomocnika pozwanego k 124)

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wyżej wymienionych dowodach z dokumentów albowiem zostały sporządzone przez uprawnione osoby, w stosownej formie, zaś żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności.

Zeznania świadków D. S., P. Ś., B. K., J. J. są spójne logicznie i Sąd dał im wiarę. Sąd dał również wiarę zeznaniom świadków M. B. i B. J., jednak za wyjątkiem twierdzeń iż realizacja umowy zawartej z powódką nie była zgodna z jej warunkami, gdyż nie znajduje to potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym, zaś świadek B. J. informacje w tym zakresie posiada od powódki. Sąd nie dał też wiary zeznaniom powódki w zakresie wprowadzenia w błąd przez pracownika pozwanego, nieprzedstawienia wszystkich dokumentów, a także twierdzeń iż realizacja umowy zawartej z powódką nie była zgodna z jej warunkami, gdyż nie znajduje to potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości /Komentarz do art.189 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III./ W

związku z nałożeniem na powódkę przez pozwanego noty karnej i wzywania do jej uiszczenia powódka w niniejszej sprawie ma interes prawny w niniejszym postępowaniu.

Jednak pomimo istnienia interesu prawnego powództwo nie zostało udowodnione.

Powódka wniosła ostatecznie o ustalenie nieistnienia obowiązku zapłaty na rzecz pozwanej spółki kwoty 4.090,43 zł. Podniosła, iż zawierając w dniu 06 lutego 2014r. umowę z pozwaną spółką została wprowadzona w błąd przez jej przedstawiciela handlowego odnośnie sposobu oraz jakości usług telekomunikacyjnych, które miały być świadczone na jej rzecz w zakresie telewizji kablowej, dostępu do Internetu bezprzewodowego oraz telefonu. Jednocześnie wskazała, iż świadczone na jej rzecz usługi odbiegały jakością od usług oferowanych, na skutek czego wobec złożonego przez nią wobec (...) S.A. oświadczenia z dnia 28 lutego 2014r. skutecznie odstąpiła od umowy.

Przed przejściem do szczegółowych rozważań wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 232 k.p.c. każda ze stron jest zobowiązana do przedstawienia dowodów na poparcie swych twierdzeń. Jednocześnie w zgodzie z art. 6 k.c. to na stronie, która wywodzi z danego faktu skutki prawne spoczywa ciężar jego udowodnienia. (pełnomocnik powódki został o powyższym pouczony na rozprawie w dniu 16.12.2014r. k 73)

Zgodnie z treścią art. 88 § 1 k.c., uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli, które zostało złożone innej osobie pod wpływem błędu lub groźby, następuje przez oświadczenie złożone tej osobie na piśmie. Zgodnie z ust. 2 w/w. artykułu uprawnienie do uchylenia się wygasa z upływem roku od wykrycia błędu. Powódka nie złożyła stosownego oświadczenia przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy. Uzasadnienie stanowiska strony w oparciu o wprowadzenie w błąd przez przedstawiciela strony pozwanej można było wnioskować na podstawie ogólnej oceny przedstawionych przez nią twierdzeń. Jednakże uzewnętrznienie woli uchylenia się od skutków prawnych umowy z dnia 06 lutego 2014r. nastąpiło dopiero w treści pisma nadanego w urzędzie pocztowym dnia 31 grudnia 2014r. Zostało ono doręczone stronie pozwanej dnia 06 lutego 2015r., tym samym z całą pewnością przed upływem roku od wykrycia ewentualnego błędu, bowiem umowa sama została zawarta dnia 06 lutego 2014r.

Natomiast zgodnie z treścią art. 84 § 1 k.c., w razie błędu co do treści czynności prawnej można uchylić się od skutków prawnych swego oświadczenia woli. Jeżeli jednak oświadczenie woli było złożone innej osobie, uchylenie się od jego skutków prawnych dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy błąd został wywołany przez tę osobę, chociażby bez jej winy, albo gdy wiedziała ona o błędzie lub mogła z łatwością błąd zauważyć. Ograniczenie to nie dotyczy czynności prawnej nieodpłatnej. Jednocześnie zgodnie z § 2 tegoż artykułu można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny). W niniejszym postępowaniu niekwestionowanym jest, iż oświadczenie woli zawarcia umowy w zakresie usług telekomunikacyjnych zostało złożone wobec przedstawiciela (...) S.A. Ponadto wedle twierdzeń powódki sam błąd miał wyrażać się w przedstawieniu jej przez przedstawiciela pozwanej oferty usług odbiegającej od poziomu usług rzeczywiście świadczonych na jej rzecz. Tym samym błąd miałby być zarówno istotny, jak też wywołany przez drugą stronę umowy. **Jednakże w ocenie Sądu powódka w żaden sposób nie udowodniła swych twierdzeń w tym zakresie.**

I. D. twierdziła, iż przedstawiciel handlowy pozwanej spółki nie przedstawił jej dokumentacji regulującej prawa i obowiązki stron umowy, jak również nie poinformował jej o prawie odstąpienia od umowy, terminie do wykonania tegoż prawa, jak też nie przekazał jej formularza odstąpienia od umowy. Wskazać jednak należy, iż wraz z podpisaniem umowy powódka osobiście poświadczyla odbiór Regulaminów usług, promocyjnych warunków umowy, cennika usług, wykazu programów gwarantowanych umową oraz wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy (k.8). Również w treści ogólnych warunków umowy znajdował się zapis o 10 dniowym prawie odstąpienia od umowy zawartej poza lokalem dostawcy usług. (pkt 6). Ustęp 8 przedmiotowego dokumentu precyzuje również prawo rozwiązania umowy za dwumiesięcznym wypowiedzeniem. Ogólne warunki umowy zostały stwierdzone własnoręcznym podpisem powódki. Osobiście podpisała również Promocyjne Warunki zarówno usług telewizyjnych i dostępu do Internetu, jak również usług telefonicznych. Tym samym pokwitowała dokumenty precyzując wysokość przyznanej na jej rzecz ulgi, jak również zawierające zapis o obowiązku zwrotu wartości ulg w razie przedterminowego rozwiązania umowy na wniosek

abonenta. (ponadto z zeznań D. S. wynika iż standardem przy zawieraniu twego typu umów jest przedstawienie i podpisanie wszystkich niezbędnych dokumentów wraz z załącznikami, co też znajduje potwierdzenie w podpisanych przez powódkę dokumentach). Tym samym powódce powinny być znane wszelkie postanowienia odnośnie przyjętego na jej rzecz zobowiązania, a także przysługujących jej praw. Powódka jest osobą posiadającą pełną zdolność do czynności prawnych. Jeżeli miałaby wątpliwości co do treści czy też zasadności zawarcia umowy, mogła poprosić przedstawiciela handlowego, aby przyszedł o innej porze, aby przy zawarciu umowy była jej córka, bądź też wnuczka, które mogły wyrazić ewentualną opinię odnośnie treści umowy. Powódka zaniechała jednak tego, a ponadto podpisała przedstawione jej dokumenty. Jak sama wskazała (k.122) nie przeczytała przedstawionych jej dokumentów. Tym samym w ocenie Sądu nie sposób uznać zasadność obciążenia strony pozwanej konsekwencjami nie dochowania należytej staranności przez powódkę. Nie zostało również w żaden sposób wykazane aby pracownik pozwanego podpisujący umowę z powódkę wprowadził powódkę w błąd. Powódka wskazała, iż nie przeczytała warunków umowy, zaś pracownik pozwanego nie „naciskał” aby powódka zawarła umowę, lecz do tego zachęcał. (k 122)

Abstrahując od powyższych rozważań należy też wskazać, iż powódka w żaden sposób nie udowodniła, aby świadczone na jej rzecz usługi odbiegały od usług oferowanych. Odnośnie usług telewizyjnych wskazać należy, iż w lokalu powódki zamontowano jedynie jeden dekoder. W zgodzie z zeznaniami świadka (...) (k.105) w celu umożliwienia odbioru pełnej oferty programowej niezbędnym jest zainstalowanie odrębnego modemu do każdego z telewizorów. Ponadto odbiór mniejszej liczby kanałów niż oferowana mógł mieć swe źródło w nieprzystosowanym do odbioru telewizorze starszej generacji. Powódka nie tylko nie wykazała, iż faktycznie nie odbierała określonych kanałów, jak również nie wykazała, aby wina za ten stan rzeczy obciążała stronę powodową. Z przedłożonego do akt sprawy zestawienia kanałów objętych pakietem wykupionym przez powódkę wynika, iż zarówno program (...), jak również (...) były możliwe do odbioru na podstawie łączącej strony umowy.

Tożsamo kształtuje się ocena usługi dostępu do Internetu. W pierwszej kolejności wskazać należy, iż usługa nosi nazwę 60Mb, jednakże oferowana w jej ramach prędkość Internetu sięga do 60 Mb. Strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, aby rzeczywisty pomiar Internetu w lokalu powódki był niezgodny z ofertą. Zaznaczyć jednak należy, iż prędkość oscylujące na poziomie 40-50 Mb mieści się w ofercie Internetu o prędkości do 60 Mb. Wprawdzie świadek M. B. wskazywała, iż szybkość internetu nie była taka jak należy, jednak nie jest to wystarczający dowód, a jedynie subiektywne odczucie świadka.

Odnośnie usługi dostępu do linii telefonicznej wskazać należy, iż niekwestionowanym jest jej świadczenie na rzecz powódki. Ponadto brak postanowień umowy obligujących stronę pozwaną do zapewnienia identyfikacji numeru dzwoniącego. Świadek B. J. (k.130v.) wskazała, iż nie wyświetlał się numer z którego dzwono. Nie jest to jednak jednoznaczne z nie działaniem usługi. Również powódka twierdziła, iż zamiast numeru dzwoniącego pojawiał się komunikat numer prywatny. Taki komunikat może być równoważny z zastrzeżeniem jawności numeru przez dzwoniącego.

Mając na względzie powyższe rozważania wskazać należy, iż powódka miała prawo odstąpienia od umowy terminie 10 dni od jej zawarcia, tj. do dnia 16 lutego 2014r. na co nie ma wpływu data instalacji usług. Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 02 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpiecznych (aktualnej na dzień zawarcia umowy) konsument, który zawarł umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni od zawarcia umowy. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem. Za skuteczne odstąpienie nie sposób uznać próbę podjętą w tym celu za pośrednictwem korespondencji e-mail w dniu 25 lutego 2014r. (nawet jeśli informacja mailowa byłaby wysłana wcześniej w terminie 10 dni od zawarcia umowy to również odstąpienie byłoby nieskuteczne z uwagi na formę), bowiem nie tylko nie została ona dokonana w formie pisemnej, ale również po upływie terminu do skutecznego odstąpienia od umowy. Forma pisemna odstąpienia od umowy została wprost wskazana w pkt 6 ogólnych warunków umowy. Zatem termin odstąpienia byłby zachowany gdyby powódka przed jego upływem wysłała takie oświadczenie w formie pisemnej lub złożyła u pozwanego. Następnie powódka twierdziła, iż nie przyjęto jej oświadczenia o odstąpieniu w dniu 28 lutego 2014r. w biurze obsługi klienta pozwanego spółki, bowiem wskazano, iż obecnie możliwym jest przyjęcie

jedynie rezygnacji z usługi. Powódka w żaden sposób nie udowodniła swych twierdzeń w tym zakresie. Przesłuchani charakterze świadków pracownicy pozwanej zgodnie wskazali, iż praktyką jest przyjęcie każdego pisma, zaś jego zasadność podlega późniejszej ocenie w toku rozpoznania żądania. Ów fakt pozostaje jednak bez doniosłości prawnej, bowiem strona pozwana pismo sporządzone w dniu 28 lutego 2014r., a przesłane w urzędzie pocztowym dnia 05 marca 2014r. potraktowano jako wypowiedzenie liczone od końca lutego 2014r., tj. od dnia w którym powódka rzekomo podjęła próbę odstąpienia od umowy, która z uwagi na upływ dziesięciodniowego terminu i tak stanowiła jedynie wypowiedzenie umowy. Jak wskazano powyżej w owej dacie upłynął już 10-dniowy termin do odstąpienia od umowy, a zatem pismo zostało uznane za wypowiedzenie umowy. Zgodnie z ust. 8 ogólnych warunków umowy wywarło ono skutek po upływie dwóch miesięcy, tj. dnia 30 kwietnia 2014r.

W związku z rozwiązaniem umowy przez powódkę przed upływem okresu jej obowiązywania zostały naliczone opłaty z tytułu zwrotu ulgi, o której mowa w art. 57 ust.6 ustawy z dnia 16.07.2004r. Prawo Telekomunikacyjne, w §3 pkt 4 promocyjnych warunków umowy (k10v, 11v) oraz opłaty abonamentowe za marzec i kwiecień kiedy była realizowana umowa.

W konsekwencji powyższych rozważań, powódka nie wykazała aby została wprowadzona w błąd oraz nienależytego wykonywania warunków umowy przez pozwaną, dlatego też Sąd oddalił powództwo jako nieudowodnione, o czym orzeczono w pkt 1 wyroku.

Z uwagi na trudną sytuację materialną powódki, Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania powódki kosztami postępowania.